

לרותי

בתור מערבולת

האם אפשר לפרסם מיכתב זה במדור? מתחיל (1050/85) בהיסוס, ומיד מפגין אותי כשיר. קראתי פעם אחת, הבנתי חלק, קראתי עוד פעם. בתיקוה, הבנתי עוד קצת. טוב, מה אני יכולה לעשות, בפרוזה אני יותר טובה. אבל אני יודעת שהמון נשים רק מוזכות לרגע שמישהו יבוא אליהן עם שיר, או אני מצטטת: "ומי שנוסע אל עצמו, חתום בשעווה של זיכרונות/ ואותיות השמש — מילים לעיניו/ ואותיות הירח — מילים לעיניו/ ומצפן פרועלב בנדריו, ועושה עם נפשו — אהבה."

אחר כך הוא עובר למילים של יום יום, ואני כבר מרגישה יותר בנוח. זה חלק משיר, הוא ממשיך, "וכמעט הסגרתי את עצמי. אבל ממילא, קרוב לוודאי, שמיכתב זה לא יתפרסם, ואם יתפרסם, קרוב לוודאי שלא אוכל למענה ממישהו שתסכים להתכתב ולחלוק עמי את ביטנת עולמי-עולמה (בייחוד שאשתי מנוכרת ורחוקה מכל זה). וכי אפשר להעלות על הרעת, בימינו אלה, שירה? ספרות? יופי? רגישות? ודווקא בתוך מערבולת הריאליזם (גם שלי?) אבל ככה זה, כשאדם נוסע אל עצמו... ועושה עם נפשו אהבה."

עיניים מגנטיות

זמן רב, ככה מספרת לי (1051/85), היא עוקבת אחרי המדור שלי, בתיק

וזה למצוא את האדם שאיתו היא תרצה ליצור קשר אמיתי, אך מכיוון שתמיד יש משהו שאינו מתאים, כמו גיל, דרישות, היא החליטה לנסות להציג את עצמה ואת הגבר שאיתו היא תשמח ליצור קשר. "אני רווקה בת 30, עוסקת בגרפיקה", היא כותבת, "כנה,

יושבת על מיזוודות

סיגל כהן אוהבת את החיים

כמלצרית, בארמנית בפאב, מורה פרטית לילדים ושחקנית, סטרט בנות, המוקרן בימים אלה. היא משחקת שם חיילת טירנונית, בחורה צפון תל-אביב בית מטומטמת. בטח היתה צריכה להתאמץ הרבה כדי להיות אמינה בתפקיד כזה. סיגל היא ילדת חיפה, ממוצא יווני-פרולני, רצתה להיות שחקנית מרגע שהיא זוכרת את עצמה. השירות הי צבאי עבר עליה בתיאטרון "זה"ל. טי פוס אופטימי, כפי שהיא מגדירה את עצמה. אוהבת את החיים.

סימפטית, שיער חום קצר, עיניים מגנטיות בצבע חום עם תערובת של ירוקזית וצהוב, מבט חם, חיוך מסתורי וגוף קטן וגמיש. "מעוניינת בגבר אמיתי, ספורטיבי, כן, בסביבות גיל, עם צחוק פתוח וחופשי, החושף שיניים לבנות, עיניים חמות ומביעות, מבוסס ומצליח בעבודתו. גבר המבין אשה והיודע להעניק הרגשת ביטחון. אחד שאפשר לספר לו הכל ולשוחח על כל נושא. לגבר כזה אני מציעה (כלי שחצנות) אשה אמיתית, חמודה, מבינה, אוהבת, היודעת להעניק, לשמוע, לעזור, לעודד ולתמוך כמעט בכל תחום."

שמעתי מרווקה: "נסי להאזין אצלו תמונה על הקיר. אם הוא לא נותן, הוא רווק מושבע."

ביישן מטיבעו

הוא רווק כן 25, בן מזל אריה, גובה 1.80 מטר, עצמאי, מחפש בחורה נחמדה, המעוניינת בהיכרות למטרה רצינית בלבד. הוא אוהב תיאטרון, בילוי שקט, להאזין לשירים עבריים. מתוודה שמטיבעו הוא ביישן, ויש לו בעיה: הוא לא שירת בצבא! מסיבות אישיות, יותר פרטים תוכלי לשמוע ממנו, אם תכתבי לת"ר 6568, חיפה. הוא מבטיח תשובה לכל מי שתכתוב, ומבקש לציין מיספר טלפון.

גבס אירוטי

הציירת עדית פאנק פגשה השבוע ידיד טוב, הפנטומימיא חנוך רוזן, מסתובב עם גבס על היד. הוא שיחק תפקיד של שוער-כדורגל עבור סרט וידיאו, זינק גבוה באוויר, ונפל רע מאוד. אחרי שגמרם להתעניין בש"ל, שלפה עדית עט, ושירטטה על הגבס גוף של אשה עירומה, "שיהיה לו כיף להסתכל."

הווי

סוס לכר עת

ברעננה עצרו שני צעירים בעלי עגלה, ביקשו לקחת את סוסו, אותו זיהו, לטענתם, כסוס הנערך בן הארבע, לא קיבלו את הסבר בעלי העגלה כי לא ייתכן שזה סוס, מכיוון שהסוס הוא בן שבע, ויתרו על דריש תם רק אחר שהולם ביחד פנו לוותר נאר המקומי, שבך את הסוס והוריע כי הוא בן 15.

חגיגת נהגים

בירושלים הוריעה הלשכה המר כזית לסטאטיסטיקה כי מספר בעלי רישונות-הנהיגה בארץ עבר את המיליון ורבע, כשכמעט שליש מהם הן נשים וכמעט רבע — חובשי-מש"ש קפיים, וכאשר בין כלל הנהגים גם מצויים 272 אלף הרשאים לנהוג כמשאיות; 55 אלף במוניות ו-37 אלף באוטובוסים.

דולאריזציה

בירושלים קיבל בעל מכולת משך חודשים המאות בדולארים, משוכות על בנק גיוורוקי, כתשלום מקונה קשיש, יוצא ארצות-הברית, שלא הבחין, מפאת גילו, כי הוא כותב המחאות דולאריות ואלו שקליות.

מחירות לעברות

ברחברון מצא בית-דין של שלושה שיחים ברוכים שיח' ברוי אחר אשם בפגיעה בכבוד רעהו (בהקשר למתן מיקלט לצעיר שחטף צעירה), דן את השיח' לקנס של מיליון דינרים, 40 גמלים ושני עבדים, ובלבד שאחד העבדים יהיה שחור והי שני לבן וגובהם יהיה חצי מטר בלבד.

אורז-דין

בנתניה הגיש אדם תביעה פיצויים נגד עורך-הדין שלו, אחר שזה הבטיח לו במשך עשר השנים האחרונות, כי יפתח בהליכים מישי' טיים נגד חברת-הביטוח, שרכב, שהיה מבוסס אצלה, פגע באותו אדם, והוריע לבסוף ללקוחו, כי משהגיש את התביעה, היא נדחתה על הסף, מחמת שחל עליה חוק-ההתיישנות.

להעיף — כון להטיס — לאו

בירושלים הסביר משרד-הפנים מרוע אינו מתאמץ במיוחד להתגבר על ריבוי העובדים הזרים, המועסקים בארץ ללא היתר. גם אם שירותי התעסוקה מצליח לאתר עובדים אלה, אין בידי משרד-הפנים הכספים הדרושים להטסתם של עובדים אלה מן הארץ, לאחר שיוצא נגדם צו-גירוש.

כל האופציות פתוחות

בירושלים גילה מחקר, כי שליש מכלל המתאבדים בארץ מתאבדים בתליה; שיטת — ביריה והנותרים — בקפיצה ממקום גבוה, בנטילת סמים ובחיתוך ורידים.

עברית, קשה לשון

בלונדון פירסם עיתונאי את זיכרונותיו על מסעותיו במרחב, סיפר על ביקורו בשכונת-הדרום ירו שלמית בשם מאיר שערים לא הסתפק בסירוס השם, גם תירגם אותו לא נכון: מאה כניסות.

שם השכונה, מאה שערים, במובן של תמונה מי מאה לקוח מספר בראשית (פרק י"ב), וזיארע יצחק בארץ היא וימצא בשנה ההיא מאה שערים.

סיכורו של ספר-צמרת

דן די (לא מגלה את שם-מישפחתו המקורי), ספר, האוהב כשמצמידים לשמו את התואר ספר-צמרת, עם הרבה קליני טיות יפות, ביניהן זמרות ודוג' מנויות, במספרה שלו בכתב-המדינה בתל-אביב, החליט להעלות על הכתב מה הן אומיות לו, כאשר הוא מטפל בשיעור, וזה מה שיצא:

● היי דן, מתוק שלי, איך אתה מרגיש? תשמע, אתמול

ספר דן די איך אתה מרגישו

הייתי בסרט משגע, יצאתי עם הבחור שסיפרתי לך עליו. אחר כך הלכנו למיסעדה נחמדה, והוא כזה גנטלמן, תודה, בב' קשה, תשמע, הוא הזמין אותי

מסופרת אורנה גולום (לפני ואחרי) אחרי התספורת, לא האמינה למראה-עיניה

לי דן על פעילות התנדבותית שלו, מדי פעם, במועדוני ויצ"ו עבור נשים ברוכות-ילדים. בש"בוע שעבר הוא בא לערב כזה ביד-אליהו, יחד עם מאפרת, מתוך 150 הנשים שהיו שם, הוא בחר ב-20, שראו לו כז' קוקות באופן הדחוף ביותר לטיפוח. דוגמה טובה היא אורנה גולום, בת 40, אם ל-10 ילדים, נכה המתקשה בהליכה. הוא מספר, שאחרי שהיא ראתה את עצמה בראי, עם התיספורת הקצוצה והאיפור, היא היתה המומה, לא האמינה למראה-עיניה.

● יש לי היום מסיבה, ואני פשוט חייבת להיראות טוב, אז תעשה לי משהו ספיישל, בסיג'נון של סו-אלן מדאלאס, סכסי ואלגנטי יחד, רזיתי, לא! הדיא'טה פשוט הולכת לי מנטאסטי, סלטי-ירקות בבוקר, בשר וירק בצהריים ופרי בערב, דרך-אגב, הקוסמטיקאית ששלחת אותי אליה נהדרת, עושה לי פנים משהו-משהו, אני פשוט לא מ'כירה ת'צמי בראי, אני רק צרי'כה עכשו לשאוב קצת שומן אתה-יודע-מאיפה, ותראה איך שיצאו לכולם העיניים." יחד עם הפנינים האלה דיווח